

Μητέρα Γη

Εργαστήριο Δημιουργικής Γραφής για το Περιβάλλον και την Κλιματική Αλλαγή
στο πλαίσιο του πρότζεκτ

ARTiculate - an Alternative Approach for Participation in Democratic Life

Συντονίστρια Εργαστηρίου: Ερατώ Ιωάννου

20 Νοεμβρίου 2022

**Funded by
the European Union**

Τροφή για Σκέψη

- Ο άνθρωπος αποτελεί μέρος της «φύσης», του οικοσυστήματος, και αλληλεπιδρά με αυτό
- Φυσικό περιβάλλον Versus δομημένο/αστικό περιβάλλον
- Η οικουμενική διάσταση της προστασίας του περιβάλλοντος
- Η μεταφυσική σχέση με τη φύση
- Πρόγονοι – Εμείς – Απόγονοι

ΑΡΧΗΓΟΣ ΣΗΑΤΛ

Η ΝΥΧΤΑ
ΤΩΝ
ΙΝΔΙΑΝΩΝ

ΕΝΑΣ ΑΙΩΝΟΣ ΤΟΥ 1855

ΒΟΥΛΦΑΜ: ΑΝΩΝΥΜΟΙ

- Ο ΣΤΑΚΤΟΣ ΑΙΩΝΟΣ - 3 - ΕΙΡΑ Β'

ΕΚΔΟΣΗ ΑΓΡΑ

CHIEF SEATTLE.

Chief Seattle, after whom the city of Seattle was named, played an important part in the settling of the Puget Sound country, and was a prominent figure during the pioneer days of the Northwest. Unlike the famous red warriors, Chiefs Pontiac and Tecumseh, Seattle's name will not go down in history because of the number of scalps won from tortured women and children, but on account of his kindness towards the "pale face," and wisdom in the government of his own people.

Born about the year 1786, Seattle was a boy of six or seven years when that intrepid explorer, Vancouver, visited Puget Sound on his memorable voyage around the world. Seattle first came into prominence when, as a youth of twenty years, he planned and carried out the ambuscade of five large war canoes carrying one hundred braves of Mountain Indians who were on their way to attack the salt water tribes. While below the average height, Seattle was a man of great strength and of strikingly intelligent appearance. His fidelity towards the whites and intense love of peace was shown during the Indian war of 1855-56, when he refused to join Chief Leschi in his attack on the then struggling village of Seattle.

Very little is known of his children except Angeline, a daughter by his first wife, who for years was a familiar figure in and around the city of Seattle.

The old chief died in 1866 after months of sickness, and was given a Christian burial. In 1890 a number of pioneer citizens of the city that bears his name, erected a beautiful monument of Italian marble to his memory, on which was carved the following inscription:

"Seattle, Chief of the Suquamish and allied tribes, died June 7, 1866. The firm friend of the whites, and for him the city of Seattle was named by its founders."

Copyright by
L.H. Baughman, Inc.

[...] Για μας, οι στάχτες των προγόνων μας είναι ιερές και οι τόποι όπου αναπαύονται είναι αγιασμένη γη. Εσείς περιπλανιέστε μακριά από τους τάφους των δικών σας, προφανώς χωρίς λύπη. Η θρησκεία σας έχει γραφτεί σε πέτρινες πλάκες από το σιδερένιο χέρι του Θεού σας για να μην τολμήσετε ποτέ να την ξεχάσετε. Ο ερυθρόδερμος άνθρωπος δεν μπόρεσε ποτέ ούτε να την καταλάβει ούτε να τη θυμηθεί. Η δική μας θρησκεία είναι γραμμένη στις καρδιές του λαού μας και αποτελείται από τις παραδόσεις των προγόνων μας – τα όνειρα που έχει στείλει το Μεγάλο Πνεύμα στους παλαιούς τις επίσημες ώρες της νύχτας, τις οπτασίες των Σοφών μας.

Οι νεκροί σας παύουν να αγαπούν εσάς και τη γη που τους είδε να γεννιούνται από τη στιγμή που περνούν τις πύλες του τάφου και φεύγουν για να πλανηθούν πέρα από τα άστρα. Σύντομα σβήνουν από τη μνήμη σας και δεν ξαναγυρίζουν πια. Οι δικοί μας δεν ξεχνούν ποτέ τον θαυμαστό κόσμο που τους έδωσε τη ζωή. Εξακολουθούν ν' αγαπούν τις πράσινες αυτές κοιλάδες, αυτά τα μεγαλόπρεπα βουνά, αυτά τα βαθιά φαράγγια, αυτές τις λίμνες και τις ακτές με τις δασωμένες όχθες· φλέγονται πάντα από τρυφερή πονετική αγάπη για τους ζωντανούς που ζουν στη μοναξιά και επιστρέφουν συχνά από τη χώρα των Μακάριων Κυνηγιών για να τους επισκεφθούν, να τους καθοδηγήσουν, να τους παρηγορήσουν και να τους ενθαρρύνουν. [...]

Θα εξετάσουμε την πρότασή σας και, όταν λάβουμε την απόφασή μας, θα σας την ανακοινώσουμε. Αλλά για να τη δεχτούμε, θέτω εγώ ο ίδιος, ήδη από τώρα, τον εξής όρο: να μη μας απαγορευτεί να επισκεπτόμαστε, οποιαδήποτε στιγμή και χωρίς να μας κακοποιούν, τους τάφους των προγόνων μας, των φίλων, των παιδιών μας. Κάθε κομματάκι αυτής της γης είναι ιερό στο πνεύμα του λαού μου. Κάθε βουνοπλαγιά, κάθε κοιλάδα, κάθε πεδιάδα, κάθε άλσος* είναι αγιασμένο από ένα γεγονός, καλό ή κακό, που έχει συντελεστεί πριν από πολλά χρόνια. Ακόμα και τα βράχια που μοιάζουν άφωνα και νεκρά, ιδρώνουν κατά μήκος της σιωπηλής όχθης και ριγούν στην ανάμνηση σημαντικών συμβάντων δεμένων με τη ζωή των δικών μου· η γη δέχεται πιο ερωτικά τα δικά μας από τα δικά σας βήματα γιατί είναι πλούσια από τη σκόνη των προγόνων μας και τα γυμνά μας πόδια το νιώθουν αυτό το άγγιγμα της αγάπης. Όλοι αυτοί που έφυγαν, τα παλικάρια μας, οι στοργικές μητέρες μας, οι ευτυχισμένες κόρες με τη χαρούμενη καρδιά, ακόμα και τα μικρά παιδιά που έζησαν εδώ και γνώρισαν μόνο για λίγο τη χαρά, εξακολουθούν ν' αγαπούν αυτές τις εκτάσεις που σήμερα ...

είναι σκυθρωπές και έρημες· κάθε μέρα, την ώρα που πέφτει σ' αυτές το σκοτάδι, πυκνά πυκνά επιστρέφουν τα πνεύματά τους. Όταν ο τελευταίος ερυθρόδερμος θα έχει εξαφανιστεί από την επιφάνεια αυτής της Γης και η ανάμνηση των δικών μου θα έχει γίνει μύθος ανάμεσα στους λευκούς ανθρώπους, αυτές οι όχθες θα μυρμηγκιάζουν από τους άορατους νεκρούς της φυλής μου και, όταν τα παιδιά των παιδιών σας θα νομίζουν πως είναι μόνα μέσα στους κάμπους, μέσα στα μαγαζιά, μέσα στα εργαστήρια, στους δρόμους ή στη σιωπή αδιαπέραστων δασών, δεν θα είναι όπως νομίζουν. Σ' όλη τη Γη δεν θα υπάρχει μέρος όπου να μπορούν να βρουν τη μοναξιά. Τη νύχτα, όταν στα χωριά μας και στις πόλεις μας θ' απλώνεται σιωπή και σεις θα τις νομίζετε έρημες, οι δρόμοι θα είναι γεμάτοι από πλήθη νεκρών που θα επιστρέφουν στα ωραία μέρη που κατείχαν άλλοτε και ακόμα συνεχίζουν ν' αγαπούν. Ο λευκός άνθρωπος ποτέ δεν θα είναι μόνος.

Ας είναι δίκαιος ο λευκός άνθρωπος και ας μεταχειριστεί τον λαό μου με προσοχή γιατί οι νεκροί δεν έχουν απογυμνωθεί από την εξουσία τους. Οι νεκροί είπα; Δεν υπάρχει θάνατος. Μόνο αλλάζει ο κόσμος.

Η νύχτα των Ινδιάνων.

Ένας λόγος του 1855

μτφρ. Αλόη Σιδέρη, Άγρα,

Αθήνα, 2009

Ιδεοθύελλα στο

<https://padlet.com/roomforartcy/lxc13axwnt4fv1tk>

- Σχέση ανθρώπου και φυσικού περιβάλλοντος
- Ανεξέλεγκτη και απερισκεπτη εκμετάλλευση των φυσικών πόρων
- Αρμονία στη φύση = ισορροπημένη σχέση του ανθρώπου με τη φύση
- Διαφορετικές αντιλήψεις για τη φύση

Ο τόπος ως χαρακτήρας

[...] πράσινες αυτές κοιλάδες, αυτά τα μεγαλόπρεπα βουνά, αυτά τα βαθιά φαράγγια, αυτές τις λίμνες και τις ακτές με τις δασωμένες όχθες.

Ακόμα και τα βράχια που μοιάζουν άφωνα και νεκρά, ιδρώνουν κατά μήκος της σιωπηλής όχθης και ριγούν στην ανάμνηση σημαντικών συμβάντων δεμένων με τη ζωή των δικών μου.

Αποσπάσματα από την ταινία AVATAR του James Cameron

Avatar The Seeds of the Sacred Tree 2009 Full HD

<https://www.youtube.com/watch?v=I8UIQb6I9gE>

AVATAR Clip - "The Tree Of Voices" (2009)

<https://www.youtube.com/watch?v=reyjhdQRRcs>

AVATAR , Tree destruction scene

<https://www.youtube.com/watch?v=uHZMaBrijyul>

Ιδεοθύελλα στο ...

<https://padlet.com/roomforartcy/lxc13axwnt4fv1tk>

Άσκηση Δημιουργικής Γραφής

- Γράμμα από το 3022
- Ένα ποτάμι διηγείται
- Το ταξίδι μιας σταγόνας

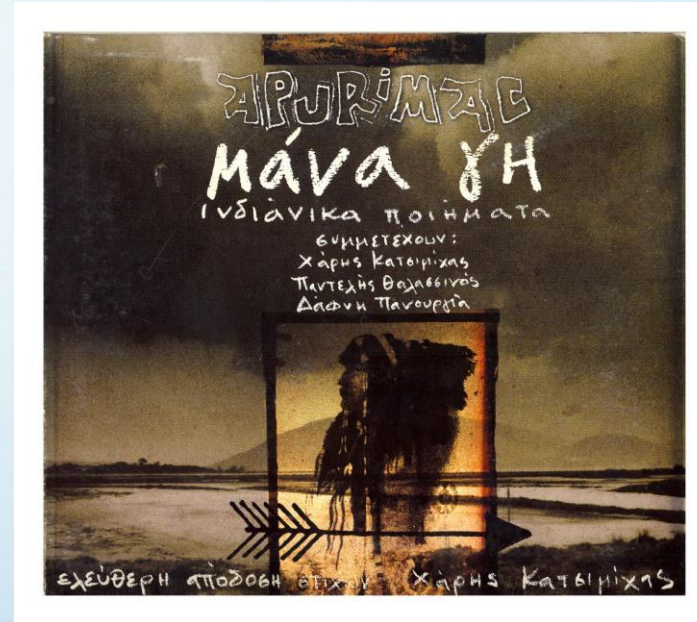
ΜΑΝΑ ΓΗ

Πείτε του Ήλιου να φανεί και να χαμογελάσει
να τραγουδήσουν τα πουλιά στα πράσινα λιβάδια
πείτε του Ήλιου να φανεί και να μας αγκαλιάσει
όπως μας αγκαλιάζουνε του αργαλειού τα δώρα

Μάνα Γη, Μάνα Γη, Ουρανέ, πατέρα Ουρανέ
τα παιδιά σας είμαστε
Μάνα Γη, Μάνα Γη, Ουρανέ, πατέρα Ουρανέ
τα παιδιά σας είμαστε

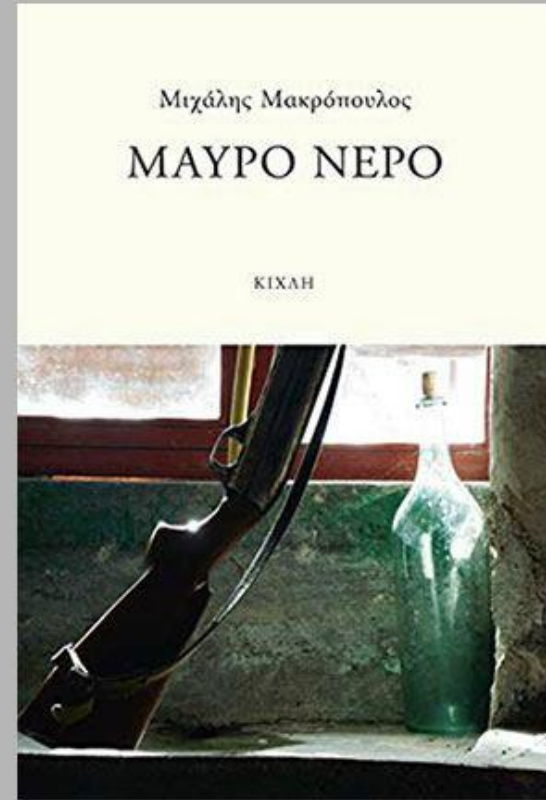
Το άσπρο φως του πρωινού, ας είναι το στημόνι
το κόκκινο του δειλινού, ας είναι το υφάδι
και οι σταγόνες της βροχής, τα ασημένια κρόσσια
και ύστερα όλα τα χρώματα, απ' το ουράνιο τόξο

Μάνα Γη, Μάνα Γη, Ουρανέ, πατέρα Ουρανέ
τα παιδιά σας είμαστε
Μάνα Γη, Μάνα Γη, Ουρανέ, πατέρα Ουρανέ
τα παιδιά σας είμαστε...

Ερμηνεία: Χάρης Κατσιμίχας & Apurimac
Στίχοι: Ινδιάνικο ποίημα Μουσική: Χάρης Κατσιμίχας &
Apurimac Δίσκος: Μάνα γη - Ινδιάνικα ποιήματα (1997)

<https://www.youtube.com/watch?v=rV4FHHKsQPA>

Ανάγνωση κειμένου και ιδεοθύελλα στο ...

<https://padlet.com/roomforartcy/gcg20if5xb7x5bq1>

ΤΟ ΝΕΡΟ

Είναι στο σύννεφο, είναι μέσα στο πηγάδι
είναι στο χιόνι και στα φρούτα του Μαγιού
είναι στα μάτια, είναι στο ουράνιο τόξο
είναι στον πάγο, στον ατμό του τηγανιού.
Είναι στη λίμνη, είναι στη γη, είναι στο στόμα.
Ο άνθρωπος είναι νερό που περπατάει
και προχωράει απ' του πλακούντα τα νερά
κι ως τα νερά του τελευταίου ιδρώτα πάει...
Το νερό είναι στοιχείο και στοιχειό...
Είδα πόλεις να βαδίζουν στο σκοτάδι
για να γεμίσουν τους κουβάδες τους με φως
είδα το Μόσταρ, είδα το Βελιγράδι
είδα τον Δούναβη να γέρνει τυφλός.
Ο Αξιός, ο Αχελώος και η Κερκίνη
είναι αιχμάλωτοι πολέμου στις τιμές
του χρηματιστηρίου και της βιομηχανίας
και θα ξερνάνε ομολογίες φριχτές.
Το νερό είναι στοιχείο και στοιχειό...
Μα όταν κάποτε θα υψωθεί η ευχή τους
θα πλημμυρίσουν τα νερά, να εκραγούν
θα πάρουν από `κει ψηλά όσα ζητήσαν
όσο νερό θα χρειαστεί να ξεπλυθούν.

Όποιος βρομίζει το νερό βρομίζει ο ίδιος
και λένε πως το παρατσούκλι του Θεού
κάποια μεγάλη φασαρία είναι εκεί πάνω
η “φασαρία των νερών στους ουρανούς”.
Το νερό είναι στοιχείο και στοιχειό...
Δίκαια θα ξαφνιαστεί εκείνος που θ`ακούσει
δυνατά στου κάτω κόσμου τις οθόνες
την πρώτη ερώτηση “ποιον έχεις ξεδιψάσει”;
Καθένας μας θα ζυγιστεί με σταγόνες

Ερμηνευτής/συνθέτης/στιχουργός: Θηβαίος Χρήστος
Άλμπουμ: Πέτρινοι κήποι, 2008

<https://www.youtube.com/watch?v=AOHtlway17A>

Σας ευχαριστώ!

www.eratoioannou.com

